

ΠΡΩΤΟ F I R S T S H O T ΠΛΑΝΟ

ΟΛΥΜΠΙΟΝ
ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΣ ΧΟΡΗΓΟΣ
Ευύμνητος Τσίτσας Α.Ε.
cinemas

Τριανταενιά συν ένα: πάμε στα σαράντα.

Με το κλείσιμο του κύκλου της 39ης διοργάνωσης, το Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης μπαίνει με τη νέα σαιζόν στην κρίσιμη, όπως λένε, ηλικία των σαράντα. Αν αυτό που ισχύει για τους ανθρώπους ισχύει και για τους θεσμούς, τότε

πολλά μπορούν να διαπιστωθούν και να αλλάξουν κατά τη διάρκεια αυτής της μετάβασης. Στα σαράντα, λένε, έχοντας ήδη διανύσει το μισό μιας πορείας ζωής, αποκτάς ωριμότητα, επαγγελματική συνείδηση, αποφασιστικότητα, ευελιξία. Αποκτάς, επίσης, μόνιμη και πολυτελή, σχετικά, κατοικία, κάποια κινητή και ακίνητη περιουσία, πιστωληπτική ικανότητα και μια λειτουργική υποδομή εργασίας. Αποκτάς ιστορία, δηλαδή ταυτότητα, εκέγγυα, εμπειρία. Από την άλλη όμως, περνάς αναπόφευκτα από μια κρίσιμη φάση, την περίφημη κρίση της ηλικίας των σαράντα. Κρίση που ίσως οφείλεται σε μια νοσταλγία. Κρίση που προκαλεί, συνειδητά ή ασυνείδητα, ένα είδος αντίδρασης στο γεγονός ότι κάποια πράγματα, προγράμματα, οράματα, έχουν κλείσει τον κύκλο τους, έχουν εξαντλήσει τη δυναμική τους, έχουν παγιωθεί πια σε πραγματικά δεδο-

μένα, έστω και επιτυχημένα. Ο χρόνος όμως δε γυρίζει πίσω. Στην εποχή της παιδικής και εφηβικής ηλικίας, όπου τα πράγματα μπορεί να ήταν πιο ρευστά—αλλά και πιο γοπτευτικά, πιο ερασιτεχνικά—αλλά και πιο ζεστά ως προς τις ανθρώπινες σχέσεις, πιο φτωχά σε μέσα—αλλά και πιο πλούσια σε φανταστικές ή πραγματικές προθέσεις και δυνατότητες, σε όνειρα. Ο κίνδυνος να κολλήσεις σ' αυτήν την κρίση είναι μεγάλος. Για να ξεπεραστεί απαιτούνται καινούρια ανοίγματα, νέα προγράμματα, άλλα οράματα. Για να συνεχιστεί το παιχνίδι, έστω και με άλλους όρους, σαν να ξεκινάει πάλι από την αρχή. Ναι, στα σαράντα.

Σωτήρης Ζήκος

Ας περιμένουν ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ

On the road. Με βασικό άξονα διαδρομής την εθνική οδό Θεσσαλονίκης-Καβάλας. Οι γυναίκες να περιμένουν στη Θάσο. Οι άντρες να χτυπιούνται από τα βέλη του έρωτα και να παρεκτρέπονται από την πορεία τους. Να καθυστερούν, να πέφτουν σε μελαγχολία, να κάνουν απόπειρες αυτοκτονίας. Και πάλι να φεύγουν. Χαλυβουργεία, Βόλβη, Λουτρά Νέας Απολλωνίας, Σταυρός, Ασπροβάλτα, Πόρτο Καρράς. Αργύρης Μπακιρτζής, Γιάννης Ζουγανέλης, Σάκης Μπουλάς. Τρία μπατζανάκια στα πρόθυρα ερωτικής νευρικής κρίσης. Παοκτσήδες και Αεκτσήδες, Πασοκτσήδες και Νεοδημοκράτες. Μακεδόνες και Χαμουτζήδες. Υπό τη συνοδεία σκυλοδακουλουριάρικων τραγουδιών που σχολιάζουν τα γεγονότα. Ο αρχικός, προτεινόμενος, τίτλος της ταινίας ήταν *το Ιστορικό συνέδριο της Βόλβης*. Δεν τον δέχτηκε η παραγωγή κι έγινε *Ας περιμένουν οι γυναίκες*, που φτιάχνει σερί με το *Παρακαλώ γυναίκες μην κλαίτε*. Ο προτεινόμενος τυχερός αριθμός στη ρουλέτα: το 36 κόκκινο, που άλλοι τον πιάνουν κι άλλοι τον χάνουν. Και η ατάκα που κινεί την αφήγηση, σε μια συνεχή μετακίνηση: φεύγουμε σε δέκα λεπτά. Πάντα στον δρόμο.

«Τα νέα παιδιά μας παρακολουθούν. Ίσως να μην περιμένουν από εμάς έναν κινηματογράφο που θα κατακτήσει το παγκόσμιο στερέωμα, που θα φέρει διεθνή βραβεία, αλλά έναν κινηματογράφο που θα εκφράζει τη σημερινή πραγματικότητα μ' έναν τρόπο αυθεντικό...»

Σταύρος Τσιώλης

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΣΗΜΕΡΑ

3 *Black cat, white cat, Ευτυχία, Γείτονες και Εραστές, Η ονειρεμένη ζωή των αγγέλων και Η μαμά και η πούτανα*, πέντε από τις ταινίες που προβάλλονται το Δεκέμβριο στις αίθουσες του ΟΛΥΜΠΙΟΝ

4 *Κατά μέτωπο (Head On)*, στις 18 Δεκεμβρίου στο ΟΛΥΜΠΙΟΝ II και συνέντευξη της Άνα Κόκκινος

5 Συνέντευξη με τον Αργύρη Μπακιρτζή, έναν εκ των πρωταγωνιστών της ταινίας *Ας περιμένουν οι γυναίκες*

6 Η έκδοση «Magnum Cinema» που συνεχίζεται στο Μύλο και τα Βραβεία του 39ου Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης

7 Τα Κρατικά Βραβεία Ποιότητας Ελληνικού Κινηματογράφου 1998

ΠΡΩΤΟ F I R S T S H O T ΠΛΑΝΟ

ΣΙΝΕΑΚ Ταινίες για παιδιά

Αρχίζει την περίοδο των εορτών το πρόγραμμα προβολής παιδικών ταινιών τα πρωινά του Σαββάτου και της Κυριακής, ως μια προσφορά στα παιδιά της πόλης, ώστε να έρθουν σε επαφή και να αγαπήσουν το σινεμά, μέσα από τη μαγεία της κινηματογραφικής αίδουσας.

Θα προβληθούν οι ταινίες:

19 και 20 Δεκεμβρίου

Στρουμφ, αγάπη μου

26 και 27 Δεκεμβρίου

Οι περιπέτειες του Πινόκιο

2 και 3 Ιανουαρίου

Υπόγεια διαδρομή για τον Παράδεισο

Για τις ταινίες και το ακριβές πρόγραμμα προβολών θα κυκλοφορήσει έντυπο υλικό, που θα διανεμηθεί σ' ολόκληρη την πόλη.

Στιγμιότυπα

Κ. Γιάνναρης: Πρόσεξε, θα σου δείξω δάχτυλο!

Ας μην περιμένουν πια οι γυναίκες...

Β. Κουλιανού: Ευτυχώς τελειώσαμε, ασαχxxx ρε παιδιά...

Χα χα, πού παρκάρατε; Κάτω από δέντρο;

Π. Φουσούν: Δεν υπάρχει βραβείο για ντουμπλάζ στον Γκαντζ;

Έξω σπάει πιάτα...

Very μουσικί ρε παιδί μου...

ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ ΚΑΙ ΚΑΡΤΑ ΜΕΛΟΥΣ

Οι τιμές των εισιτηρίων για τις κινηματογραφικές προβολές του Ολύμπιον για την κινηματογραφική περίοδο 1998-1999 έχουν καθοριστεί ως εξής:

- Γενική είσοδος: 2.000 δραχ.
- Κάθε Πέμπτη: 1.500 δραχ.
- Αφιερώματα: 1.500 δραχ.
- Παιδικές προβολές ΣΙΝΕΑΚ: 1.000 δραχ.
- Οικογενειακό εισιτήριο για ΣΙΝΕΑΚ: 2.000 δραχ.

Ωρες Προβολών

ΟΛΥΜΠΙΟΝ Ι: 19.00, 21.00, 23.00

ΟΛΥΜΠΙΟΝ ΙΙ: 18.00, 20.00, 22.00

Από φέτος, καθιερώνεται επίσης και η έκδοση μιας ειδικής κάρτας μέλους, που θα έχει ισχύ από 1/10 ως 31/6. Η τιμή της θα είναι 15000 δραχμές και οι κάτοχοί της θα μπορούν να έχουν:

- Δωρεάν είσοδο σε όλες τις προβολές των ταινιών του 1ου Διεθνούς Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ (15 - 21 Μαρτίου '99)
- Έκπτωση 25% στα εισιτήρια των κινηματογράφων Ολύμπιον Ι και ΙΙ για τη σεζόν 1989-1999
- Έκπτωση 25% στο Info-Café Cinema
- Έκπτωση 25% στο Βιβλιοπωλείο του Ολύμπιον
- Έκπτωση 25% στα αφιερώματα

Την κάρτα μέλους μπορείτε να την προμηθεύσετε από τα γραφεία του Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης (Πλ. Αριστοτέλους 10, 6ος όροφος) καθημερινά, εκτός Σαββατοκύριακου, από τις 9.30 έως τις 16.30.

ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ - ΟΛΥΜΠΙΟΝ - ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ «ΟΛΥΜΠΙΟΝ»

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 46 • ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1998

ΕΚΔΟΤΗΣ: ΜΙΧΑΗΛΣ ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ • ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΕΚΔΟΣΗΣ: ΑΝΤΩΝΗΣ ΚΙΟΥΚΑΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΣΩΤΗΡΗΣ ΖΗΚΟΣ • ΣΥΝΤΑΞΗ: ΜΑΡΙΑ ΙΩΑΝΝΟΥ, ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΛΛΙΤΣΗΣ, ΘΩΜΑΣ ΑΙΝΑΡΑΣ, ΤΖΕΝΗ ΠΑΥΛΙΔΟΥ

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ: ΖΑΡΖΩΝΗ/ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΒΑΚΙΑ • ΠΑΡΑΓΩΓΗ: ΜΟΥΓΚΟΣ-ΕΝΤΥΠΗ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ

website: www.filmfestival.gr • e-mail: press@filmfestival.gr

Black cat, white cat

Ας κρατήσουμε καλύτερα τον τίτλο της ταινίας ως έχει στα αγγλικά. Γιατί στην ελληνική του απόδοση τα κάναμε μαντάρα. Ο ένας τον γράφει Μαύρος γάτος, άσπρη γάτα, ο άλλος Μαύρη γάτα, άσπρος γάτος, ο παρόμοιος Μαύρη γάτα, άσπρη γάτα κι εμείς τον γράψαμε στο προηγούμενο τεύχος Μαύρος γάτος, άσπρος γάτος. Ποια απόδοση είναι η σωστή; Σύμφωνα βέβαια με την οπτική εκδοχή, όπως προκύπτει από το πλάνο της συνουσίας των γάτων, είναι ο άσπρος γάτος που βατεύει τη μαύρη γάτα. Αλλά και πάλι, πώς μπορεί να είναι σίγουρος κανείς με τη σεξουαλική ζωή των γατών; Από την άλλη, ο ίδιος ο Κουστουρίτσα έχει δηλώσει ότι δε σημαίνει τίποτα ο τίτλος της ταινίας του, του αρέσει απλώς η συνήθεια που φτιάχνει η επανάληψη μιας φράσης (όπως λέμε "άσπρα μούρα, μαύρα μούρα" ελληνιστί) και τον έβαλε. Όπως κι ένα ζευγάρι γάτων, σε μαύρο-άσπρο, να κυκλοφορούν μες' στην ται-

νία. Υπάρχει εξάλλου και μια μαύρη και μια άσπρη μερσεντές. Όπως υπάρχουν μελαμποί και ανοιχτόχρωμοι τσιγγάνοι. Όπως υπάρχει μια συνεχής εναλλαγή balck humor και white humor στην αφήγηση. Κι άλλα πολλά και το καθένα στο extremum της εκφραστικότητάς του. Δράση, ποίηση, μπουρλέσκ, φαντασμαγορία. Κάθε σκηνή παρουσιάζει κι ένα εύρημα. Τελετουργικά, μαγικά κόλπα, φάρσες, ερωτικά πάθη, ναρκωτικά, φόντοι, ξεκαρφώματα με τους μύες των γλουτών,

gadgets, ένα γουρούνι που καταβροχδίζει ένα εγκατελειμμένο αυτοκίνητο, techno ρυθμοί αναμειγμένοι με τσιγγάνικη μουσική, πυροβολισμοί, χοροί, καταδιώξεις, μονομαχίες σε στυλ γουέστερν-σαγγέτι, νεκραναστάσεις, σουρεαλιστικές ανατροπές, το

τσιγγάνικο κιτς σε όλο του το μεγαλείο, ό,τι δεσ. Μια ταινία γιορτινή, μια ταινία γεμάτη, όπου η ομορφιά με την ασχήμια συνυπάρχει. Συμπέρασμα: μην προσπαθείς να βρεις μια συμβατική, λογική τάξη πραγμάτων, σ' αυτόν τον πολύχρωμο και πολύχο κόσμο των "γάτων". Η διάκριση μαύρου και άσπρου είναι ένα σχήμα λόγου απλώς.

Σωτήρης Ζήκος

Γείτονες και εραστές / Friends and neighbors

Σκηνοθεσία, σενάριο: Νιλ Λαμπιούτ, Ηθοποιοί: Κάθριν Κίνερ, Ναστάζια Κίνσκι, Τζέισον Πάτρικ, Μπεν Σάιερ

Εξι πρόσωπα μπλέκονται στην ιστορία αυτή του Νιλ Λαμπιούτ. Ανά δύο ζευγάρια. Σύζυγοι που εξαπατούν τους συντρόφους τους. Παντρεμένα ζευγάρια που μοιράζονται το ίδιο κρεβάτι σε όλους τους πιθανούς συνδυασμούς. Άνθρωποι πανέξυπνοι με λαμπρές καριέρες και προσωπικές ζωές συντρίμια. Χαρακτήρες αρχετυπικοί της εποχής, που απολαμβάνουν συζητήσεις περί οργασμού πάνω από ένα κακό ποτήρι κρασί. Που λένε τις μεγαλύτερες αλήθειες τους στην κρεβατοκάμαρα. "Δεν χρειάζομαι την αφήγηση. Δεν πρόκειται για ξενάγηση", λέει η Τέρι στον Τζέρι που δεν σταματάει να μιλάει ενώ της κάνει έρωτα. "Το καλύτερο πλάνο που είχα ποτέ είναι με τον εαυτό μου. Η γυναίκα μου είναι σπουδαία αλλά δεν είμαι εγώ", εξομολογείται ο παντρεμένος Μπάρνι. Όπως και στο Παρέα με άνδρες, έτσι κι εδώ ο Νιλ Λαμπιούτ επιδίδεται σε ατελείωτη άσκηση

κυνισμού και μισογυνισμού. Οι κοφτεροί διάλογοι και το "άρρωστο" μαύρο χιούμορ άλλωστε, αποτελούν σήμα κατατεθέν του σκηνοθέτη. Με μια λεκτική βία και μια σχολαστική, στυλιζαρισμένη σκηνοθεσία, ο Λαμπιούτ αποτίει φόρο τιμής στο Ντέιβιντ Μάμετ, τον οποίο και υπερεκτιμά. Το Γείτονες κι Εραστές είναι βασισμένο στο θεατρικό μονόπρακτο του Ντέιβιντ Μάμετ "Σεξουαλική Διαστροφή στο Σικάγο" και δεν απέχει πολύ από το να βλέπεις επί σκηνής τους ήρωες του συγγραφέα. Στατικά, θεατρικά ταμπλό, ηθοποιοί που παίζουν σε απόσταση αναπνοής από την κάμερα και επιτη-

δευμένη συμμετρία. Μ' αυτά τα υλικά δουλεύει ο Λαμπιούτ. Σε μια κρεβατοκάμαρα αρχίζει και τελειώνει το φιλμ. Εκεί που γείτονες κι εραστές επιδίδονται σε παιχνίδια δύναμης, με χτυπήματα κάτω από τη μέση.

Τζένη Παυλίδου

Η μαμά και η πουτάνα / La maman et la putain

Σκηνοθεσία, σενάριο: Ζαν Εστάς, Ηθοποιοί: Ζαν Πιερ Λεό, Μπεναντίτ Λαφόν, Φρανσουάζ Λεμπρούν

Ταινία ορόσημο του γαλλικού σινεμά που θεωρείται από πολλούς η τελευταία μεγάλη λάμψη της Nouvelle Vague. Βραβευμένη με το Μεγάλο Ειδικό Βραβείο του Φεστιβάλ Καννών το 1973, η ταινία υπήρξε ένα σκάνδαλο για την αδυροστομία και την ελευθεριότητα του χειμαρρώδους λόγου της, το ρηξικέλευθο της γραφής της και πέρασε στον χώρο του θρύλου, με την αυτοκτονία του δημιουργού της το 1981. Είναι αδύνατο να συνοψίσει κανείς την ιστορία αυτού του ασπρόμαυρου ποταμού, διάρκειας 220'. Η ταινία αφηγείται την ιστορία του Αλεξάντρ και της περίπλοκης σχέσης του με την Μαρί και τη Βερόνικα. Μια ιστορία ερωτικού τριγώνου; Όχι ακριβώς. Με αιχμή του δόρατος τις λέξεις και τον ακατάπαυστο διάλογο, η ταινία προσπαθεί να ανιχνεύσει το ψυχικό κενό και τον πόνο που προκαλεί ο ερωτικός χωρισμός και να ιχνηλατήσει την αιτιολογική περιοχή της ψυχής, όπου γεννιέται, ανδρεί και πεθαίνει ο έρωτας. Ο Αλεξάντρ, μπόεμ που ζει στην κόψη του κύματος, εναντιώνεται στην ομαλοποιημένη και κομφορμιστική post-68

πραγματικότητα, έχοντας ως στόχο να την υπερβεί. Καλπάζοντας κυριολεκτικά πάνω στις λέξεις, προσπαθεί να βάλει τάξη και στο ψυχικό και στο συναισθηματικό του χάος χρησιμοποιώντας τις λέξεις σαν σφαίρες, σαν εργαλεία αποδόμησης και ανασυγκρότησης του κόσμου. Και πράγματι οι λέξεις έχουν σχεδόν μια υλική υπόσταση, θαρείς και κινηματογραφούνται σε πρώτο πλάνο και ο συνεπάρχουχος διάλογος είναι η μόνη αισθητική δομή αυτής της οριακά παράδοξης ταινίας. Οι λέξεις ξεχύνονται σαν αφηνισμένα άλογα, αποδεσμεύοντας το ενεργειακό τους φορτίο, επιδιώκοντας να φτάσουν στις πηγές της γλώσσας, εκεί όπου η εικόνα θα ταυτιστεί με το κείμενο και η τάξη του λόγου θα προσδώσει ένα νόημα στην αταξία του κόσμου. Ταινία δύσκολη, ανησυχαστική, ριζοσπαστική και οριακής ευαισθησίας, η Μαμά και η Πουτάνα μιλά για τη δυσκολία του να ζεις, για τον πόνο του έρωτα, την τρυφερότητα της αγάπης, για την απώλεια του χρόνου, για την τρέλα και την αγωνία της ύπαρξης.

Θωμάς Λιναράς

Ευτυχία / Happiness

Σκηνοθεσία, σενάριο: Τόντ Σόλοντζ, Ηθοποιοί: Τζέιν Άνταμς, Ελίζαμπεθ Άσλεϊ, Ντόλαν Μπέικερ, Λάρα Φλιν Μπόιλ, Μπεν Γκαζάρ, Τζάρεντ Χάρρις

Το πιο κοινότυπο, αλλά και το πιο πρωτότυπο ως θέμα από την ευτυχία, δηλαδή ό,τι αφορά στην προσωπική αλήθεια και ψέμα του καθενός για την ίδια του, την ιδιωτική του ζωή; Θέμα που διαπραγματεύεται, με τον πιο παράδοξο, τολμηρό και απροκάλυπτο τρόπο, μια σύγχρονη αμερικανική ταινία ανεξάρτητης παραγωγής. Γιατί η ευτυχία είναι πάντα κάτι σχετικό. Σχετική με κάτι που έχεις ή νομίζεις ότι έχεις. Όπως και η δυστυχία είναι σχετική με κάτι που σου λείπει ή νομίζεις ότι σου λείπει. Για την αφέλη, ρομαντική και συναισθηματικά ευάλωτη Τζόι, που στα τριάντα της δεν έχει καταφέρει ακόμα να φτιάξει μια ερωτική σχέση της προκοπής, η ευτυχία μπορεί να βρίσκεται σε μια συνάντηση, έστω και απατηλή, με τον άντρα των ονείρων της. Για τον Βλαντ, το ρώσο μετανάστη και ευκαιριακό εραστή της, ευτυχία μπορεί να είναι το πρόνομιο να είναι κάποιος αμερικάνος, χωρίς προβλήματα επιβίωσης και μάλιστα να μένει σε κάποιο προάστιο του Νιου Τζέρσεϊ, όπως η Τζόι. Για την Τρις, τη μία αδερφή της Τζόι, ευτυχία μπορεί να είναι να έχεις επιτύχει τον "τέλειο γάμο", να έχεις σύζυγο έναν επιτυ-

χημένο και ευκατάστατο ψυχαναλυτή, παιδιά, σκυλιά, κοινωνική καταξίωση και πολυτελή κατοικία. Για τη Χέλεν, την άλλη αδελφή της Τζόι, ευτυχία μπορεί να είναι να έχεις καταφέρει να είσαι το πρότυπο της σύγχρονης ανεξάρτητης, δημιουργικής και σέξυ γυναίκας. Και τι είναι δυστυχία; Να είσαι άτολμος, καθόλου γοητευτικός και να βασανίζεσαι από πόθο για την όμορφη γειτονιά σου, που την παίρνεις στο τηλέφωνο, της λες αισχρολόγα και αυνανίζεσαι, ενώ όταν αποφασίζεις να ενδώσεις στην τεραστίων διαστάσεων άλλη γειτονιά σου, που σου έχει γίνει κολλητοίδα, μαθαίνεις ότι έχει κάνει ένα έγκλημα ειδεχδές; Τα πράγματα όμως δεν είναι έτσι ή δεν είναι μόνο έτσι, όπως φαίνονται. Οι διαδοχικές αποκαλύψεις στην αφήγηση της ταινίας είναι σοκαριστικές, όσο κι αν παρουσιάζονται κωμικοτραγικές ή μάλλον τραγελαφικές. Γιατί αυτό ακριβώς τις κάνει να μοιάζουν πιο οικείες. Δηλαδή, πιο αληθινές. Ξαν το άλλο πρόσωπο της ευτυχίας, την ανάποδη μεριά της καλής.

Σωτήρης Ζήκος

Η ονειρεμένη ζωή των αγγέλων / La vie revee des anges

Σκηνοθεσία, σενάριο: Ερικ Ζονκά, Ηθοποιοί: Ελοντί Μπουσέ, Νατάσα Ρενιέ, Γκεγκουάρ Κολίν

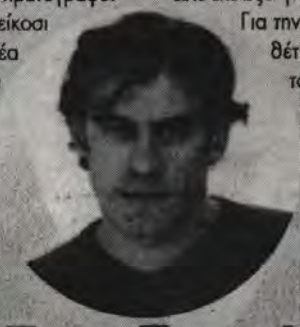
Σε μια επαρχιακή πόλη της Γαλλίας, την Λιλ, δύο νεαρές κοπέλες, η μελαγχρινή και δυναμική Ιζά (Ελοντί Μπουσέ) και η ξανθιά και εύδραυστη Μαρί (Νατάσα Ρενιέ) γνωρίζονται στο διάλειμμα της εργασίας τους σε μια βιοτεχνία ρούχων. Η περιπλανώμενη με το σακκίδιό της Ιζά έχει βρεθεί για λίγες μέρες στη πόλη. Η δυνατότητα που της δίνεται να φιλοξενηθεί στο σπίτι που μένει η Μαρί, γίνεται αφορμή για να μείνει περισσότερο. Το σπίτι ανήκει στη Σαντρίν, η οποία βρίσκεται σε κώμα στο νοσοκομείο. Η Ιζά, προσαρμοσμένη στις οικονομικές της δυνατότητες, προσπαθεί ν' απολαύσει τις χαρές της ζωής, πιστεύοντας σε κάποιες ηθικές αξίες. Η επαναστατημένη Μαρί, μετά από την ερωτική περιπέτεια μιας νύχτας με τον Κρίς (Γκεγκουάρ Κολίν), ευκατάστατο νεαρό της πόλης, τυφλώνεται και αδυνατεί να αποδεχθεί ότι ο έρωτάς της είναι μονόπλευρος. Ο Κρίς είναι ένας τύπος που αφήνεται στις ψυχώσεις του, αλλά διατηρεί και μια πλευρά ελκυστική. Οι σκη-

νοητικές εκπλήξεις περιπλέκουν την εξέλιξη της αφήγησης. Συχνές είναι οι λήψεις με την κάμερα στον ώμο, ατμοσφαιρικός ο φωτισμός, και εκπληκτικές οι ερμηνείες από τις δύο χαρισματικές ηθοποιούς. Οι δύο νέες γαλλίδες ηθοποιοί μοιράστηκαν το βραβείο ερμηνείας στο πρόσφατο φεστιβάλ Καννών για το ρόλο τους στην ταινία. Το αποτέλεσμα είναι ένας ασυνήθιστος τρόπος εκφραστικότητας τόσο των προσώπων, όσο και των σωμάτων των ηθοποιών. Έτσι, ο θεατής πλησιάζει τη ζωή των χαρακτήρων και συμπάσχει μαζί τους. Την φωτογραφία της ταινίας έχει κάνει η Ανιέτ Γκοντάρ, γνωστή από την συνεργασία της με τον Πίτερ Γκρηνάουεϊ: "Η ιδέα ήταν να κάνουμε μια εικόνα σκληρή και απλή που να ταιριάζει στην ατμόσφαιρα του σεναρίου. Την μεγαλύτερη εργασία απαίτησε η ανάδειξη της απόστασης μεταξύ των χαρακτήρων, μια απόσταση που δύσκολα μπορεί να περιγραφεί με λόγια."

Χρήστος Καλλιτάσης

Στα σαράντα του χρόνια ο Ζονκά αποφασίζει ν' ασχοληθεί αποκλειστικά με τον κινηματογράφο. Ο γάλλος σκηνοθέτης, σε ηλικία είκοσι χρονών μετανάστευσε στην Νέα Υόρκη όπου ακολούθησε μαθήματα ηθοποιίας στο στούντιο του Χέρμπερτ Μπέργκοφ και ανακάλυψε τον κινηματογράφο της Ευρώπης στο Μπλίκερ στρίτ Σινεμα. "Η εμπειρία μου ως ηθοποιός μου επέτρεψε να αντιληφθώ το κατ'οπτική αποτέλεσμα μεταξύ του ηθοποιού και του σκηνοθέτη." Τριάντα χρονών γίνεται βοηθός σκηνοθέτης σε ταινίες ντοκιμαντέρ για την τηλεόραση και στην συνέχεια σκηνοθετεί ο ίδιος. Η Ονειρεμένη ζωή των Αγγέλων είναι η πρώτη του μεγάλου μήκους ταινία. Το σενάριο της το έγραψε με αφορμή μια κοπέλα που γνώρισε ενώ έκανε κάστινγκ για γυναικείο ρόλο σε μια προηγούμενη μικρού μήκους ταινία του (Etiennes), μια κοπέλα υποψήφια για τον ρόλο που περιπλανιόταν με το σακκίδιό της, κάνοντας κυρίως χειρωνακτικές εργασίες για να επιβιώσει. Από την

Ερικ Ζονκά

περίοδο της συγγραφής του σεναρίου ο σκηνοθέτης είχε επιλέξει για το ρόλο της Ιζά την Ελοντί Μπουσέ. Για την προσωπικότητα της Μαρί ο σκηνοθέτης εμπνεύστηκε από μια πολύ καλή του φίλη, η οποία ήταν επαναστατημένη κοινωνικά, αλλά κυριευόταν συνεχώς από την προσωπική της αδυναμία. Για τη σχέση του με τη σκηνοθεσία λέει: "Το σημείο εκκίνησης των σεναρίων και των ταινιών μου είναι η φαντασία. Οποιαδήποτε μορφή ακαδημαϊσμού μου είναι ξένη. Μ' ενδιαφέρει περισσότερο η μετάδοση των συγκινήσεων. Δεν επιχειρώ μια ντοκιμαντερική προσέγγιση, ούτε προσπαθώ να δείξω κάποιες κοινωνικές αλήθειες, μ' ενδιαφέρουν οι συναντήσεις με τους ανθρώπους. Νοιώθω ακόμη μακριά από το επάγγελμα του σκηνοθέτη. Δεν νοιώθω ούτε Αγγελόπουλος, ούτε Λάρος Φον Τρίερ. Προς το παρόν δοκιμάζω ν' αρπάξω τη συγκίνηση: Τη σκηνοθεσία θα την δώ στη συνέχεια." Επιμέλεια: Χρήστος Καλλιτάσης

ΠΡΩΤΟ F I R S T S H O T ΠΛΑΝΟ

ΟΛΥΜΠΙΟΝ II 27 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ '98

Κατά μέτωπο / Head on

Σκηνοθεσία: Άνα Κόκκινος, Σενάριο: Άνα Κόκκινος, Άντριου Μπόβελ, Μίρα Ρόμπερτσον, Ηθοποιοί: Άλεξ Δημητριάδης, Πολ Καψής, Τζούλιαν Γκάρνερ, Τόνι Νικολακόπουλος

Η ταινία περιγράφει με πρωτότυπο τρόπο την ζωή της ελληνο-αυστραλής κοινότητας σε ένα προάστιο της Μελβούρνης μέσα από τα ακραία βιώματα του 19χρονου Άρη. Ο επαναστατημένος άνεργος Άρης προσπαθεί να ξεφύγει από το ημιφώς της απάρνησης της ζωής του και από τις φυσικές του σεξουαλικές αδυναμίες. Σ' ένα 24ωρο ταξίδι αναζήτησης της ταυτότητάς του αντιδρά βίαια στις παραδόσεις της πατριαρχικής του οικογένειας, απομακρύνεται από τον γάμο κάποιου γείτονα, συνανίζεται, παίζει χαρτιά, χορεύει, κάνει έρωτα με άντρες και γυναίκες... Κάθε συναναστροφή του με κάποιον άλλο πρόσωπο είναι και μια σύγκρουση. Έτοιμος για όλα διεκδικεί την προσωπική του ελευθερία. Προσεγγμένες είναι οι οπτικές γωνίες του φωτογράφου Τζέιμς Γκραντ, το μοντάζ ξαφνιάζει, ενώ θεαματική είναι η παρεμβολή ασπρόμαυρων εικόνων από σκηνές του παρελθόντος, της περιόδου που ο μαρξιστής πατέρας του Άρη διαδίδωνε κατά της δικτατορίας. Ενδιαφέρουσα είναι η ερμηνεία του Άλεξ Δημητριάδη στο ρόλο του Άρη.

Χρήστος Καλλίτης

«Προς το παρόν νοιώθω πολύ ευτυχισμένη να κάνω αυτό που κάνω στην Αυστραλία και το αγαπώ. Αλλά νομίζω πως η ύπαρξη συγγενικής σχέσης κάποιου με την Ελλάδα τον κάνει να θέλει να γυρίσει.»

Άνα Κόκκινος

Η ΚΑΤΑΚΤΗΣΗ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ ΑΠΑΙΤΕΙ ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΙΣ

Η ελληνοαυστραλή Άνα Κόκκινος εργαζόταν ως δικηγόρος στη βιομηχανία πριν ασχοληθεί με τον κινηματογράφο. Το 1990 πραγματοποίησε δύο μικρού μήκους ταινίες. Η επίσης μικρού μήκους ταινία της, *Only the brave*, το 1994 προβλήθηκε σε κινηματογραφικές αίθουσες στην Αυστραλία και στις ΗΠΑ και βραβεύτηκε από διάφορα κινηματογραφικά φεστιβάλ. Το *Head on*, η πρώτη μεγάλη μήκους ταινία της συμμετείχε στο τμήμα "Ένα κάποιο βλέμμα" του φετινού φεστιβάλ των Καννών. Συναντηθήκαμε στις Κάννες.

Πώς γεννήθηκε η ιδέα της ταινίας *Head on*; Όταν διάβασα το μυθιστόρημα του Χρήστου Τσιόλκα *Loaded*, εντυπωσιάστηκα από την ενέργεια, την σκληρότητα και την επιθετικότητα που εξέπεμπε. Μου άρεζε ο απρόβλεπτος χαρακτήρας του Άρη, το μίσος και ο πόνος του, αλλά επίσης και η ανθρωπιά του. Το γεγονός πως η ιστορία τοποθετείται στο κέντρο της ελληνικής κοινότητας της Αυστραλίας είναι επίσης ένα σημαντικό στοιχείο για μένα. Αυτό σήμαινε πως μπορούσα από τα προσωπικά μου βιώματα να αντιληφθώ καλύτερα την αφήγηση. Ήθελα να κάνω μια ταινία που θα αποτύπωνε το σύνθετο χαρακτήρα του Άρη. Ένας νέος σ' ένα συγκεκριμένο μέρος και μια συγκεκριμένη εποχή. Ήθελα να δείξω τί σημαίνει να είσαι νέος πλημμυρισμένος από επιθυμίες, επαναστατημένος με την οικογένεια και τους φίλους σου και να οδηγείς τα πράγματα στα όρια χωρίς δισταγμό.

Πόσο κοντά στην πραγματικότητα των ελληνοαυστραλών της Μελβούρνης είναι οι ιστορίες που περιγράφετε στην ταινία σας;

Νομίζω πως σε όλα τα επίπεδα υπάρχει ένας ρεαλισμός και αποκαλύπτονται κάποιες σημαντικές αλήθειες. Νομίζω πως ο λόγος που ήθελα να κάνω την ταινία είναι επειδή περιγράφει με εικόνες πολλά από τα πράγματα που συνδέουν την συμπεριφορά κάποιου σε νεαρή ηλικία. Είναι μια πολύ τολμηρή και πολύ μοντέρνα ταινία. Για μένα το ενδιαφέρον ήταν ν' αναπτύξω την ιδέα της ανατροφής μου σε δύο διαφορετικούς πολιτισμούς. Από την μια η αυστραλιανή κοινότητα από την άλλη η ελληνική μου προέλευση. Μια διαφορετική κοινότητα στην Αυστραλία που έχει διαφορετικές αξίες και απαιτήσεις. Στην πραγματικότητα το γεγονός επιβάλλει αρκετά όρια στην δυνατότητα κάποιου ξένου ν' ανακαλύψει τον ρόλο του σε μια μεγαλύτερη κοινότητα.

Ποιές δυσκολίες συναντήσατε στη διάρκεια των γυρισμάτων;

Είναι μια πρόκληση το να προσπαθήσει κάποιος να ολοκληρώσει μια ταινία οποιουδήποτε είδους. Είναι μια μεγάλη διάρκεια και έντασης διαδικασία. Οι κύριες δυσκολίες προέκυψαν επειδή πολλές σκηνές έπρεπε να τις γυρίσουμε στη διάρκεια της νύχτας. Είχαμε περίπου τρεις με τέσσερις βδομάδες νυχτερινά γυρίσματα. Στο μεγαλύτερο μέρος της ταινίας είναι γυρισμένη με την κάμερα στο χέρι κι αυτό επηρεάζει, για παράδειγμα, τον τρόπο που φωτίζονται οι σκηνές.

Τί σας έκανε να επιμένετε στις συχνές ερωτικές σκηνές της ταινίας;

Ο Άρης κάνει συχνά έρωτα στη ταινία τόσο με γυναίκες όσο και με άνδρες. Αυτό συμβαίνει επειδή η ιδέα της ελευθερίας για τον Άρη είναι να ζει τη στιγμή. Πιστεύει αποκλειστικά στην φυσική εμπειρία και το σώμα του είναι το μόνο πράγμα που εμπιστεύεται. Πιστεύει επίσης πως για να είναι ελεύθερος πρέπει να κρύβεται, να κρατά μυστική τη ζωή του. Ήθελα να κάνω μια σεξουαλική ταινία. Μια ταινία που πιέζει τα πράγματα κατά κάποιον τρόπο. Κεντρική σε όλα τα επίπεδα της ταινίας είναι η φυσικότητα του Άρη. Ο Άρης δεν ταυτίζεται με έναν γκέι. Το μπέρδεμα του είναι βασισμένο στην ιδέα πως εξακολουθεί να ψάχνει. Η ταινία έχει ανοικτό τέλος, δεν σου λέει τί να σκεφτείς. Διαφορετικοί άνθρωποι μπορούν να συσχετιστούν με πολλούς διαφορετικούς τρόπους με αυτό που βλέπουν.

Οι έλληνες που περιγράφετε δείχνουν σαν να μείναν 30 χρόνια πίσω, στην εποχή της δικτατορίας, όταν πρωτεύονταν από την Ελλάδα.

Πώς το εξηγείτε αυτό;

Αυτό που συνέβη σε πολλούς έλληνες, ειδικά στους γονείς μας κατά κάποιο τρόπο, είναι πως εξακολουθούν να ζούν και να διατηρούν τις ίδιες αξίες με αυτές που υπήρχαν όταν είχαν πρωτοέρθει στην Αυστραλία, ενώ η Ελλάδα έχει αλλάξει πάρα πολύ. Η Ελλάδα είναι μια μοντέρνα χώρα. Οι ελληνικές πολιτιστικές αξίες στην Αυστραλία είναι κολλημένες στο χρόνο. Επειδή οι έλληνες προσπαθούν σκληρά να διατηρήσουν τις πολιτιστικές αξίες του παρελθόντος αυτό που συμβαίνει είναι να παραμένουν στις πλέον παραδοσιακές και συντηρητικές αξίες. Είναι σαν να θέλουν να διατηρήσουν την ελληνικότητά τους στο πρόσωπο ενός διαφορετικού πολιτισμού.

Συνέντευξη: Χρήστος Καλλίτης

ΔΩΜΑΤΙΟ ΜΕΘΕΑ

• CAFE-WINE BAR • ME ΘΕΜΑ TO CINEMA • INTERNET STATION

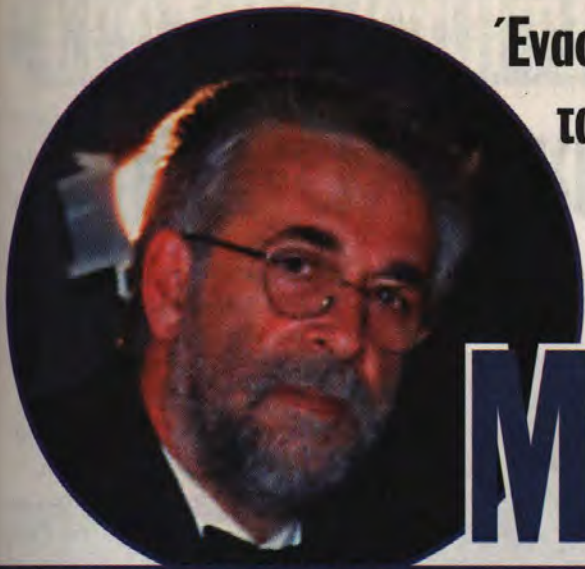
• ΒΙΒΛΙΑ - CD - ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ - GADGETS ΑΠ' ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ •

ΩΡΕΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ: ΑΠΟ ΤΙΣ 10.30 ΤΟ ΠΡΩΙ ΕΩΣ ΤΙΣ 2.00 ΤΟ ΒΡΑΔΥ

Σταενλίκουλε

ΓΑΕΝΤΟΣΥΝΑΝΤΗΣΗ

ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ 58 • ΤΗΛ: 901.550, 927.145 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Ένας εκ των τριών πρωταγωνιστών της
ταινίας *Ας περιμένουν οι γυναίκες*

Αργύρης Μπακιρτζής

ΣΕ ΔΕΚΑ ΛΕΠΤΑ ΞΕΚΙΝΑΜΕ Ή ΞΕΚΙΝΑΜΕ ΑΜΕΣΩΣ...

Πώς προέκυψε κι έγινες ηθοποιός;

Ο Σταύρος Τσιώλης μου πρότεινε να παίξω στην ταινία του Έρωτας στη Χουρμαδιά, όπου του αρνήθηκα βέβαια αρχικά, του είπα "αποκλείεται". Μετά όμως κάναμε ένα δοκιμαστικό, για να τον πείσω ότι δεν έκανα, ότι ήμουν ο πιο ακατάλληλος, και πράγματι πείστηκε. Τέσσερις μήνες αργότερα μου τηλεφώνησε, ήταν την προηγούμενη μέρα της επιστροφής μου στη δουλειά μου, μετά από δίχρονη εκπαιδευτική άδεια, και μου λέει: κατέβα αύριο, αρχίζουμε τα γυρίσματα. Κι εγώ κατέβηκα... Κι αρχίσαμε τα γυρίσματα.

Και μετά ακολούθησαν και οι άλλες ταινίες του Τσιώλη.

Ναι, μετά τον Έρωτα στη Χουρμαδιά, το Παρακαλώ γυναίκες μην κλαίτε, μετά Ο χαμένος θησαυρός του Χουρσίτ Πασά και τώρα το Ας περιμένουν οι γυναίκες.

Ξέρεις πότε γεννήθηκε η ιδέα της τελευταίας ταινίας;

Ήταν μια ιστορία που την έχουμε πει πριν από πολλά χρόνια. Σε ένα ταξίδι προς την Καβάλα, όπου βρισκόμουν εγώ, ο Τσιώλης μαζί με τον Βακαλόπουλο, περνώντας από τη Βόλβη, κάτι είδαν, κάτι είπαν, κι αμέσως ο Τσιώλης σκάρωσε την πρώτη μορφή του σεναρίου. Μόλις έφτασαν στην Καβάλα μου είπαν την ιστορία. Από τότε μιλήσαμε πολλές φορές γι' αυτήν, γιατί πάντα μιλάμε για σενάρια, δηλαδή ο Τσιώλης μιλάει βασικά...

Και η αρχική ιδέα ποια ήταν;

Η αρχική ιδέα ήταν δύο μπατζανάκια, σιδεράδες στο επάγγελμα, από τη Θεσσαλονίκη, πηγαίνουν στις οικογένειές τους στη Θάσο και στο δρόμο "σκοντάφτουν" σε κάτι σουηδέζες. Οι σουηδέζες προέκυψαν αρχικά γιατί εγώ σχετίζομαι με διάφορους επιστήμονες και καλλιτέχνες από τη Σουηδία, που έρχονται στην Καβάλα για "διακοπές εργασίας", προσκεκλημένοι του Σουηδικού Ινστιτούτου, που ο διευθυντής του είναι φίλος μου, και τους ξεναγώ, κάνουμε παρέα κτλ. Σκεφτήκαμε λοιπόν να αξιοποιήσουμε αυτούς τους φίλους και φίλες και να χρησιμοποιήσουμε μερικά κορίτσια από τη Σουηδία για να γλυτώσουμε και μερικά έξοδα.

Τι άλλαξε στην τελική μορφή του σεναρίου;

Προστέθηκε και ο τρίτος μπατζανάκης και μαζί του και η κόντρα μεταξύ βορειοελλαδितών και χαμουτζήδων.

Πώς ξέρει ο Τσιώλης για τα αισθήματα που τρέφουμε εμείς εδώ για τους χαμουτζήδες, αφού είναι και ο ίδιος χαμουτζής και μάλιστα πελοποννήσιος; Δεν ξέρω, απλώς έχει μια ιδέα γι' αυτό, όπως όλοι μας έχουμε ιδέες για διάφορα πράγματα χωρίς να τα γνωρίζουμε (γέλια). Δεν είναι περίεργο όμως ότι χρησιμοποιεί συνέχεια μακεδόνες ηθοποιούς, όπως εμένα, όπως τη Δώρα Μασκλαβάνου, που είναι από την Καβάλα; Στην προηγούμενη ταινία του χρησιμοποίησε σαν αστυνομικό διευθυντή Πελοποννήσου τον κ. Καλτοίδη, μέλος των Ροξ, από τη Θεσσαλονίκη. Γιατί χρησιμοποιεί μακεδόνες για να παίξουν ρόλους βέρων Πελοποννήσιων; Ίσως αισθάνεται ότι οι Πελοποννήσιοι δεν είναι γι' αυτόν επαρκείς για τους ρόλους.

Που έγιναν τα γυρίσματα και πόσο κράτησαν;

Έγιναν στα Λουτρά της Νέας Απολλωνίας, στο Σταυρό, στην Καβάλα στο φινάλε, που κόπηκε ολόκληρο, στην Ασπροβάλτα και στο Πόρτο Καρράς στη Χαλκιδική. Κράτησαν γύρω στις 40 μέρες. Μερικοί στο τέλος των γυρισμάτων του Τσιώλη φτάνουν στα όρια νευρικής κρίσης από την υπερένταση ή παθαίνουν νευρική κρίση κι εκεί τελειώνουν όλα. Ο σκηνοθέτης δείχνει ότι δεν μας αντέχει άλλο κι εμείς αισθανόμαστε ότι δεν μπορούμε πια να ανταποκριθούμε στα οράματά του. Πάντα ο Τσιώλης, τελειώνοντας τα γυρίσματα, νιώθει την ανάγκη να ξεκόψει απ' όλους, να τους μισήσει, γιατί αμέσως μετά κάνει το μοντάζ και θέλει να είναι αποστασιοποιημένος συναισθηματικά από τα πρόσωπα.

Ποια είναι η πιο χαρακτηριστική ατάκα που λες σ' αυτήν την ταινία;

«Σε δέκα λεπτά ξεκινάμε ή ξεκινάμε αμέσως». Την σκεφτόμουν καμιά φορά αυτή την ατάκα και ως τίτλο της ταινίας.

Συνέντευξη: Σωτήρης Ζήκος

ΟΛΥΜΠΙΟΝ II 4 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

Ας περιμένουν οι γυναίκες

Όταν ο Σταύρος Τσιώλης ταξιδεύει στην ελληνική επικράτεια με τις ταινίες του, ανοίγει μ' ένα μαγικό κλειδί μια μικρή πόρτα της ψυχής και ο θεατής μπαίνει σε μια χώρα θαυμάτων. Το θαυμαστό ξεπηδά σαν μια κρυφή πηγή από το καθημερινό, από το ταπεινό, από το τιποτένιο, απ' ό,τι δίπλα μας κάθε μέρα μας προσπερνά, χωρίς να το αντιλαμβανόμαστε και χωρίς να μας αγγίζει. Οι τρεις μπατζανάκηδες καθ' οδόν προς τη Θάσο, κάνουν μια παρέκκλιση από την ευθεία γραμμή της πραγματικότητας, γιατί ξαφνικά μια άλλη ζωή, που είναι αλλού, τόσο μακριά αλλά και τόσο κοντά, τους καλεί επιτακτικά ν' αλλάξουν ρότα και να σταθμεύσουν στο χώρο του ονείρου. Αλλοπαρμένοι ακολουθούν αυτό το κάλεσμα της άλλης φωνής που την κουβαλούν βαθιά μέσα τους, για να βρεθούν στον τόπο του έρωτα, της φανταστικής, του ανέφικτου και του ανεκπλήρωτου: σ' ένα μυστικό τοπίο του ίδιου τους του εαυτού. Η ταινία προσγειώνεται στο ονειρικό κράτος της λίμνης Βόλβης, έναν τόπο ιαματικών λουτρών της ψυχής, χωρίς όμως να χάνει τη ρεαλιστική της διάσταση, αφού η πραγματικότητα την τραβά συνεχώς απ' το μανίκι. Οι ήρωες, κουβαλώντας πάντα το βάρος του εαυτού τους και των γυναικών που περιμένουν, γλιστρούν από μια τρύπα στον φράκτη της πραγματικότητας, δραπετές της φυλακής του χρόνου, σε μια άλλη υπαρξιακή διάσταση, κοιτάζοντας τον εαυτό τους απ' έξω, αντιμέτωποι με το όνειρο μιας άλλης ζωής. Ότι ακολουθεί δραματίζεται στο μεταίχμιο της πραγματικής ζωής-αυτής που άφησαν πίσω τους και που τους περιμένει στη Θάσο- και μιας άλλης, εξίσου πραγματικής αλλά και φανταστικής ταυτόχρονα, που τους έσπασε καρτέρι σε μια γωνιά του δρόμου. Οι καταστάσεις, ποτισμένες σ' ένα πλουραλιστικό αλλά και αυθεντικά λαϊκό χιούμορ, αναδεικνύουν την πλούσια κωμική φλέβα ενός αχαλίνωτου (μακριά από τα τηλεοπτικά του κλισιέ) Ζουγανέλη, ενός χαλιναγωγημένου και "εσωτερικού" Μπουλά και ενός επιβλητικού (όπως πάντα) Μπακιρτζή, σ' ένα ρόλο δύσκολο-η φωνή της λογικής-αφού είναι αυτός που κρατά τις επαφές με τον έξω κόσμο, δηλαδή με τις γυναίκες που περιμένουν στο εκτός πεδίου. Με το Ας περιμένουν οι γυναίκες ο Σταύρος Τσιώλης κάνει μια κινηματογραφική κατάθεση ψυχής, για το όνειρο μιας άλλης ζωής, "για ό,τι χάσαμε, για ό,τι αγάπησαμε, για ό,τι δε θα ξαναβρούμε ποτέ πια".

Θωμάς Λινναράς

Ταλαντεύεστε;

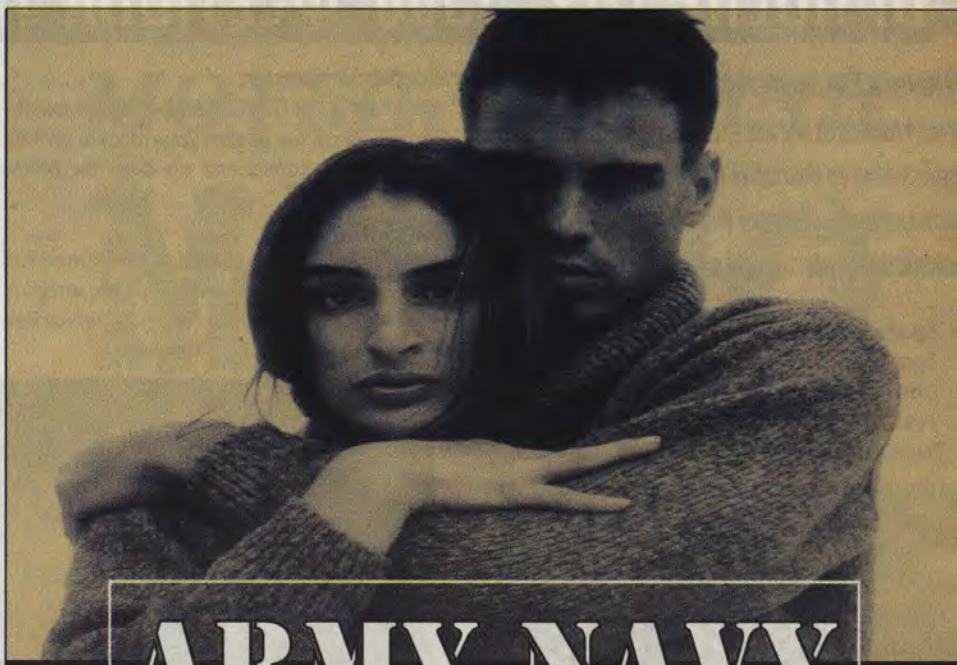

παράλλαξι

- Σπουδές Κινηματογράφου και Τηλεόρασης
- Μηνιαία Κινηματογραφική Εφημερίδα
- Κινηματογραφικές και Τηλεοπτικές Παραγωγές
- Οργάνωση Κινηματογραφικών Εκδηλώσεων

Αν ταλαντεύεστε ακόμα για το που θα απευθυνθείτε, εμείς είμαστε εδώ. Δέκα χρόνια τώρα, ένας οργανισμός που παρέχει πλήρεις υπηρεσίες γύρω από τον κινηματογράφο. Από ολοκληρωμένα εκπαιδευτικά προγράμματα μέχρι την οργάνωση μιας πρεμιέρας. Μια δοκιμή θα σας πείσει.

Νεφέας 14, Χαριλάου, Θεσσαλονίκη. Τηλ. 32 69 66, 32 71 36 Studio. Α. Δανιόλου 14-16, Θεσσαλονίκη. www.magnet.gr/parallaxi

ARMY NAVY

ρούχα που

ΜΑΣ ΕΝΩΝΟΥΝ!

ARMY NAVY
Jeans & Casual

BENIZEΛΟΥ 9 & ΑΓ. ΜΗΝΑ 13 - ΤΗΛ. (031) 273.981 - ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΑΡΓΥΡΟΥΠΟΛΗ-ΑΘΗΝΑ-ΓΛΥΦΑΔΑ-ΚΟΛΩΝΑΚΙ-Ν. ΛΙΟΣΙΑ-Ν. ΣΜΥΡΝΗ - ΧΑΛΑΝΔΡΙ - ΚΑΤΕΡΙΝΗ

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΛΑΝΟ

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΕΣ ΞΕΝΑΓΗΣΕΙΣ

Το Μακεδονικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης οργανώνει ξεναγήσεις για σχολικές ομάδες αλλά και για το ευρύτερο φιλότεχνο κοινό στην έκθεση με τίτλο «If only film could do the same» του Peter Greenaway. Η έκθεση παρουσιάζει μια συλλογή από πίνακες, κολλάζ και σκίτσα του διεθνούς φήμης σκηνοθέτη, ο οποίος δηλώνει ζωγράφος που κάνει σινεμά, ένας ζωγράφος που αντλεί τη θεματολογία του σε πολλαπλά πεδία αναζητήσεων. Τα έργα απεικονίζουν την εξέλιξη των ιδεών που γεννήθηκαν με αφορμή τις ταινίες του ή απαντούν σε κάποιο σχόλιο ή στην κριτική που άσκησε το κοινό για κάποια από τις ταινίες του. Άλλοτε πάλι είναι ό,τι απέμεινε από κάποιο σχέδιο.

Οι ξεναγήσεις, που θα πραγματοποιηθούν με την ευγενική χορηγία της **FORDFOCUS**, αφορούν:

- α) σχολικές ομάδες, οι οποίες θα πρέπει προηγουμένως να έχουν συνεννοηθεί σχετικά με τη Γραμματεία του Μουσείου
- β) το κοινό, το οποίο μπορεί να παρακολουθήσει τις ξεναγήσεις στις παρακάτω προγραμματισμένες ώρες: το πρωί από τις 11:00-12:00 και το απόγευμα από τις 6:30-7:30.

Διάρκεια έκθεσης: έως 12 Δεκεμβρίου, Όρες λειτουργίας: Τρίτη-Σάββατο 10:00-14:00 και 18:00-21:00, Κυριακή: 11:00-15:00, Δευτέρα κλειστή.
Πληροφορίες: Τηλ. 240002, 281567 - Ελένη Κωτσουρά & Κατερίνα Σύρογλου

Έως 13 Δεκεμβρίου στον Μύλο Μια «Magnum» έκθεση...

...από ένα "μάγκνουμ" πρακτορείο, που μας έχει συνηθίσει σε υπέροχες φωτογραφικές ιστορίες, αφού στους κόλ-

σαγηνευτικό κόσμο του Hollywood. Στην έκθεση, μπορεί να θαυμάσει κανείς δύο ανθρώπους πληθωρικούς και

πους του υπάρχουν οι "απολύτως" καλύτεροι φωτογράφοι του κόσμου! Η έκθεση που φιλοξενείται στον Μύλο μέχρι τις 13 Δεκεμβρίου και που διοργανώθηκε στο πλαίσιο του 39ου Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης, με τη συνεργασία της Ελληνοαμερικανικής Ένωσης, είναι ζηλευτή όχι μόνο για τους γνωστούς ήρωες που απεικονίζει, αλλά κυρίως για την υψηλή καλλιτεχνική αξία των φωτογραφιών της, που είναι έργα σημαντικών φωτογράφων, όπως οι Robert Capa, Henri Cartier-Bresson, Josef Koudelka, Eugene Smith, Denis Stock.

Γι' αυτούς που αγαπούν τη φωτογραφία, όπως και γι' αυτούς που αγαπούν το σινεμά, η επίσκεψη στον "Πύργο" του Μύλου δημιουργεί μοναδικές εντυπώσεις: τα προσωπικά πορτραίτα των γνωστών μύθων του παγκόσμιου κινηματογράφου μας δίνουν την άμεση πρόσβαση σε πιο προσωπικές ιστορίες. Μας δείχνουν τους φίλους που είχε ένας από τους πιο διάσημους φωτογράφους και ιδρυτές του Magnum, ο Robert Capa, από το χώρο του σινεμά. Ανάμεσά τους οι Ingrid Bergman, Humphrey Bogardt, Billy Wilder, John Huston. Η φίλια μάλιστα με τον τελευταίο, υπήρξε αρκετά σημαντική και άνοιξε το δρόμο για το

ματα-μύθους: τη Marilyn Monroe, τον Clint Eastwood, τον James Dean, τον Clark Gable αλλά και σκηνοθέτες όπως ο Alfred Hitchcock, ο Francois Truffaut, ο Andrei Tarkovsky και φωτογράφους όπως ο Henri Cartier-Bresson, ο Elliot Erwitt, η Eve Arnold, ο Bruce Davidson, ο Nikolas Tikhomiroff.

Αυτή η συνάντηση της "μεγάλης" οικογένειας των φωτογράφων, με τον κόσμο του σινεμά, κρατάει πάνω από πενήντα χρόνια και περιλαμβάνει ονόματα-μύθους: τη Marilyn Monroe, τον Clint Eastwood, τον James Dean, τον Clark Gable αλλά και σκηνοθέτες όπως ο Alfred Hitchcock, ο Francois Truffaut, ο Andrei Tarkovsky και φωτογράφους όπως ο Henri Cartier-Bresson, ο Elliot Erwitt, η Eve Arnold, ο Bruce Davidson, ο Nikolas Tikhomiroff.

Γιατί μπορεί το σινεμά, όπως και η φωτογραφία, να ανήκουν στις "τελετουργικές" τέχνες, τα επιδέξια όμως φωτογραφικά κλικ της έκθεσης, ανοίγουν το δρόμο και πίσω απ' τις κάμερες, με τέτοιο τρόπο που οι σταρ δεν είναι πια απρόσιτοι, αλλά πιο κοντά στην αληθινή, στην καθημερινή μας ζωή. Στον Μύλο λοιπόν, για έναν καφέ με τη Marilyn, για λίγη κουβέντα με τον Orson Welles, για μια συζήτηση με τον Elia Kazan...

Μαρία Ιωάννου

ΒΡΑΒΕΙΑ ΤΟΥ 39ου ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

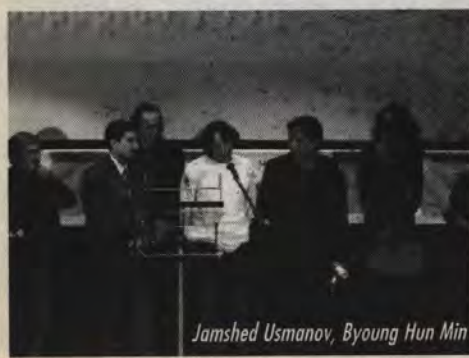
Η Κριτική Επιτροπή εντυπωσιάστηκε από την υψηλή ποιότητα της επιλογής των ταινιών, που αναδεικνύει το Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης σε σημαντικό κινηματογραφικό Φεστιβάλ για τη νέα γενιά κινηματογραφιστών από ολόκληρο τον κόσμο.

- Βραβείο Καλύτερης Ταινίας-Χρυσός Αλέξανδρος (χρηματικό έπαθλο 12,5 εκατ. δρχ.) στην ταινία MIZU NO NAKA NO HATCHIGATSU (ΨΑΡΙΑ ΤΟΝ ΑΥΓΟΥΣΤΟ) του Yoichiro Takahashi (Ιαπωνία)

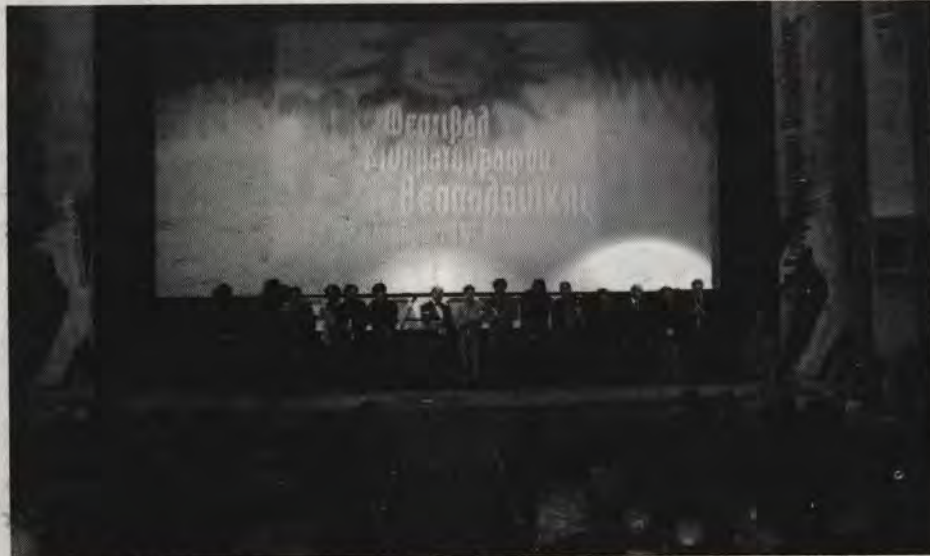
Yoichiro Takahashi

- Ειδικό Βραβείο Κριτικής Επιτροπής-Αργυρός Αλέξανδρος (χρηματικό έπαθλο 7,5 εκατ. δρχ.) Εξ ημισείας στις ταινίες BEOL-NADA (ΤΟ ΠΕΤΑΓΜΑ ΤΗΣ ΜΕΛΙΣΣΑΣ) των Jamshed Usmanov και Byoung Hun Min (Κορέα, Τατζικιστάν) και KNOFLIKARI (ΤΟ ΞΕΚΟΥΜΠΩΜΑ) του Petr Zelenka (Δημοκρατία της Τσεχίας)

Jamshed Usmanov, Byoung Hun Min

- Βραβείο Σκηνοθεσίας στον ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟ ΓΙΑΝΝΑΡΗ για την πειστική δουλειά του με επαγγελματίες και μη ηθοποιούς, στην ταινία Από την άκρη της πόλης (Ελλάδα)
- Βραβείο Σεναρίου στον PETR ZELENSKA για την αυθεντικότητα του διαλόγου και την εξαιρετική δομή της ιστορίας στην ταινία Knoflikari (Το Ξεκούμπωμα) του Petr Zelenka (Δημοκρατία της Τσεχίας)

- Βραβείο Α' Γυναικείου Ρόλου στην JEANNE BALIBAR για την ερμηνεία της στην ταινία Dieu seul me voit (Μόνο ο Θεός με βλέπει) του Bruno Podalydes-Γαλλία
- Βραβείο Α' Ανδρικού Ρόλου στον MEHMET KURTULUS για την ερμηνεία του στην ταινία Kurz und schmerzlos (Ακαριαίο χτύπημα) του Fatih Akin (Γερμανία)
- Βραβείο Καλύτερης Καλλιτεχνικής Επίτευξης στην ταινία ARUMDAUN SIJUL (Ανοιξιάτικη πατρίδα μου) του Kwangmo Lee (Κορέα)
- Ειδική Μνεία της Επιτροπής Η Επιτροπή απονέμει ειδική μνεία στην ταινία Sib (Το μίλο) της Samira Makhlouf για τον ποιητικό τρόπο με τον οποίο προσεγγίζει ένα από τα πιο σημαντικά προβλήματα του σύγχρονου Ιράν.

ΤΟ ΒΡΑΒΕΙΟ ΤΗΣ Π.Ε.Κ.Κ.

Λαμβάνοντας υπ' όψην τους όλες τις ελληνικές ταινίες του Πανοράματος, απονέμουν το βραβείο τους, με ψήφους 11 υπέρ, από τους 21 που εψήφισαν, στην ταινία του Κωνσταντίνου Γιάνναρη Από την άκρη της πόλης, επειδή σε αντίξοες συνθήκες παραγωγής, με μικρό προϋπολογισμό και περιορισμένα μέσα, κατάφερε να διαπραγματευτεί ένα τολμηρό θέμα με σκηνοθετική συνέπεια και αμεσότητα γραφής.

Petr Zelenka

Η Επιτροπή απονέμει Ειδική Μνεία στην ταινία # του Darren Aronofsky, για τη δυναμική, εξαιρεσιονιστική κινηματογραφική γλώσσα που χρησιμοποιεί για να απεικονίσει την παράνοια του πρωταγωνιστή απέναντι στο σύγχρονο κόσμο.

Η Επιτροπή, εκτιμώντας τον πλούτο και την ευρύτητα των Παράλληλων Τμημάτων, αποφάσισε να απονεμίσει ένα βραβείο στην ταινία Rane (Οι πληγές) του Srdjan Dragojevic, για την έντονη και δραματική παρουσίαση της βίαιης πραγματικότητας και της πολυπλοκότητας της ζωής στα Βαλκάνια σήμερα.

ΒΡΑΒΕΙΟ Ε.Τ.Ε.Κ.Τ

Η Κριτική Επιτροπή της Ένωσης Τεχνικών Ελλήνου Κινηματογράφου και Τηλεόρασης (Ε.Τ.Ε.Κ.Τ), αποτελούμενη από τους:

Γεωργίου Δημήτρη-Ηκολήπτη
Γιαννόπουλο Νίκο-Διευθυντή παραγωγής
Ζωγράφου Τάσο-Σκηνογράφο/Ενδυματολόγο
Λύκα Πέτρο-Μοντέρ
Μπέλλη Ανδρέα-Διευθυντή Φωτογραφίας
αποφάσισε και απένειμε ομόφωνα το Ειδικό Βραβείο της Τεχνικά Αριότερης ελληνικής ταινίας του 39ου Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης, στην ταινία BLACK OUT του Μενέλαου Καραμαγγιώλη.

Arumdaun Sijul

ΚΡΑΤΙΚΑ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΑ ΒΡΑΒΕΙΑ ΠΟΙΟΤΗΤΑΣ 1998

ΤΑΙΝΙΕΣ ΜΕΓΑΛΟΥ ΜΗΚΟΥΣ

Πρώτο Βραβείο ταινίας μυθοπλασίας

Στην ταινία *Μια αιωνιότητα και μια μέρα* του Θόδωρου Αγγελόπουλου

Δεύτερο Βραβείο ταινίας μυθοπλασίας

Στην ταινία *Από την άκρη της πόλης* του Κωνσταντίνου Γιάνναρη

Τρίτο Βραβείο ταινίας μυθοπλασίας

Στην ταινία *Black Out* του Μενέλαου Καραμαγγιώλη

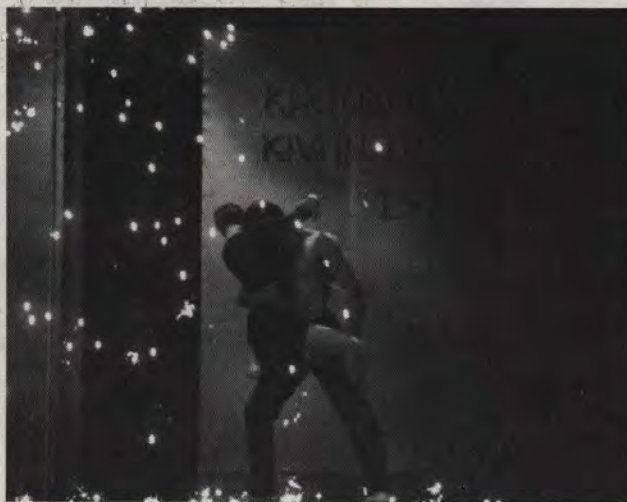
Πρώτο Βραβείο ταινίας τεκμηρίωσης ή ταινίας κινουμένων σχεδίων

Στην ταινία τεκμηρίωσης *Ηπειρος* του Στράτου Στασινού

Δεύτερο Βραβείο ταινίας τεκμηρίωσης ή ταινίας κινουμένων σχεδίων

Στην ταινία κινουμένων σχεδίων

Το χρήμα: μια μυθολογία του σκότους του Βασίλη Μαζωμένου

Βραβείο Ερμηνείας Δεύτερου Γυναικείου Ρόλου

Στην Ελένη Γερασιμίδου για την ερμηνεία της στην ταινία *Μια αιωνιότητα και μια μέρα*

Βραβείο Φωτογραφίας

Στον Νίκο Καβουκίδη για τη φωτογραφία της ταινίας *Οι Φωτογράφοι*

Βραβείο Σκηνογραφίας

Στους Γιώργο Ζιάκα και Κώστα Δημητριάδη για τη σκηνογραφία της ταινίας *Μια αιωνιότητα και μια μέρα*

Βραβείο Μουσικής

Στην Ελένη Καραϊνδρού για τη μουσική της ταινίας *Μια αιωνιότητα και μια μέρα*

Βραβείο Ήχου

Στον Μαρίνο Αθανασόπουλο για τον ήχο της ταινίας *Black Out*

Βραβείο Μοντάζ

Στον Τάκη Γιαννόπουλο για το μοντάζ της ταινίας *Black Out*

Βραβείο Ενδυματολογίας

Στον Γιώργο Πάσα για την ενδυματολογία στην ταινία *Μια αιωνιότητα και μια μέρα*

Βραβείο Μακιγιάζ

Στη Φανή Αλεξάκη για το μακιγιάζ στην ταινία *Όλα είναι δρόμος*

κρατικά βραβεία
κινηματογράφου
1998

ΕΠΙΜΕΡΟΥΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΕΣ

Βραβείο Σκηνοθεσίας

Στον Θόδωρο Αγγελόπουλο για την ταινία *Μια αιωνιότητα και μια μέρα*

Βραβείο Πρωτοεμφανιζόμενου Σκηνοθέτη

Στον Μενέλαο Καραμαγγιώλη για την ταινία *Black Out*

Βραβείο Σεναρίου

Στον Θόδωρο Αγγελόπουλο για το σενάριο της ταινίας *Μια αιωνιότητα και μια μέρα*

Βραβείο Ερμηνείας Πρώτου Ανδρικού Ρόλου

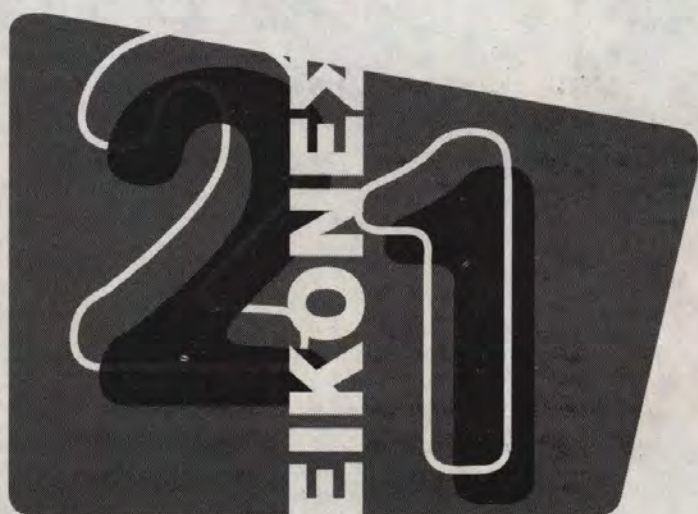
Στον Γιώργο Αρμένη για την ερμηνεία του στην ταινία *Όλα είναι δρόμος*

Βραβείο Ερμηνείας Πρώτου Γυναικείου Ρόλου

Στη Μυρτώ Αλικάκη για την ερμηνεία της στην ταινία *Black Out*

Βραβείο Ερμηνείας Δεύτερου Ανδρικού Ρόλου

Απονέμεται ισομερώς στους Λάζαρο Γεωργακόπουλο για την ερμηνεία του στην ταινία *Οι Αριθμημένοι* και Δημήτρη Θερό για την ερμηνεία του στην ταινία *Τα Ρόδινα Ακρογιάλια*

ΕΙΚΟΝΕΣ ΤΟΥ 21ου ΑΙΩΝΑ

ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΝΤΟΚΥΜΑΝΤΕΡ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΕΣ:

15-21 Μαρτίου 1999

ΧΩΡΟΣ:

ΟΛΥΜΠΙΟΝ Ι, ΟΛΥΜΠΙΟΝ ΙΙ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Δημήτρης Εϊπίδης

ΣΥΝΔΙΟΡΓΑΝΩΣΗ:

INET

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

ΜΟΥΣΙΚΗ ΣΚΗΝΗ

Ανεβείτε ψηλά...
στις 40 εκκλησιές, Σκοπού 12.

ΤΗΛ: 200.204 - 209.023

σταγμές
αυθεντικές

ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟ ΤΣΙΠΟΥΡΟ ΤΣΑΝΤΑΛΗ

το αυθεντικό

ΤΣΑΝΤΑΛΗ

ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟ ΤΣΙΠΟΥΡΟ
ΠΟΤΑΖΜΕΝΟ ΑΠΟ ΤΑ
ΦΡΕΣΚΑ ΤΣΙΠΟΥΡΑ
ΤΩΝ ΣΤΑΦΥΛΙΩΝ
ΤΟΥ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟΥ
ΤΟΠΙΚΟΥ ΟΙΝΟΥ
ΣΤΟ ΠΟΤΑΚΤΗΡΙΟ ΤΗΣ
ΤΣΑΝΤΑΛΗΣ

Ένας Πολυκινηματογράφος στην **καρδιά** της Θεσσαλονίκης

ΠΛΑΤΕΙΑ ASSOS STER ODEON

8 κιν/φικές αίθουσες με τα τελειότερα συστήματα ήχου και εικόνας

Στο νέο εμπορικό κέντρο ΠΛΑΤΕΙΑ
Τσιμισκή 43 & Αριστοτέλους
Πάρκινγκ 500 θέσεων στη Β. Ηρακλείου

από τις **9 Οκτωβρίου**